



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Praxis Et Brevis Declaratio Viæ Spiritvalis

Palma, Luis de la

Antverpiae, 1637

Meditatio prima de Passione Christi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50934](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50934)

ctio sensualitatis amorisq̄ue proprij & mundani, quam experimur. Et hinc fit, quòd sicut ad benè concludendum nos disponit S. Pater noster per Exer- citium Christi Domini nostri, qui cum Cruce suâ nos semper præcedit, vt illum sequi, & ei similes esse desideremus; sic ad nos in proposito nostro confirmandos, & ad vires animosq̄ue necessarios ad eius executionem subministrandos, valdè fusè nobis proponit in tertiâ Septimanâ Meditationem de Passione Domini nostri. Et tandem, finis tertiæ Septimanæ est Exer- citium solidarum virtutum; quæ non sine contradictione aut aduersitate, ignominiâ, dolore, omniumq̄ue re- rum temporalium defectu exercentur: quarum omnium præclarissima nobis exempla Passio Saluatoris nostri suppe- ditat.

MEDITATIO *de Passione Christi.*

Finis huius Meditationis est, osten- dere (quod sine summâ admiratio-
ne

ne cogitari non potest) quòd breui illo tempore, quo series Passionis Saluatoris nostri durauit, tantos dolores in omni pœnarum genere, omnibusque eam Passionem aggrauantibus circumstantiis passus sit; vt fieri posse non videatur, quòd vlla pœnarum genera in hominem quempiam incurrere possint, quin eas CHRISTVS Dominus noster longè acerbiores sustinuerit.

Tota hæc consideratio ad quatuor Capita reduci potest; primum ad paupertatem omniumque rerum necessariorum indigentiam; secundum, quòd ab omnibus, maximè ab amicis, fuerit derelictus; tertium, ad contumelias & opprobria; quartum, ad corporis dolores.

Quoad PRIMVM. Eò paupertatis redigi voluit, vt vniuersaliter eum defecerint omnia necessaria; ita vt nec lectulum in quo moreretur, nec linteum minimum quo se teget, habuerit, nisi ad honestatem ei in eleëmofynam datum fuisset: nec in siti & mortis agone
aliud,

aliud, quo se aliquantulum reficeret, solatium habuerit, quàm fel & acetum ab hostibus ei oblatum. Cùm autem dicat sanctus Paulus, quòd summa paupertas sit, habere quo quis se operiat, quodque comedat, iisque contentum esse; Saluator noster, qui cùm diues esset, pro nobis pauper est factus, vlteriùs processit; quia nec quo se tegeret, nec quo situla restingueret, habuit: & hæc est viuorùm paupertas; mortuorum verò longiùs procedit, estque valdè similis illorum qui nascuntur. vt Apostolus 1. Tim. 6. *Nihil intulimus in hunc mundum; haud dubium quòd nec auferre quid possumus.* Et nihilominus mortui ius habent ad sepulturam, & linteum quo inuoluantur, & vt eorum in bonorum dispositione voluntas executioni mandetur: verùm Saluator noster in alieno sepulchro positus est, linteo eleëmofynæ nomine dato inuolutus: & de vilioribus, quibus dum viueret vti solebat, in morte disponere non potuit; sed iis
 exutus,

exutus, inter milites eas diuidi, & fortem super iis ferri conspexit.

Quoad SECUNDVM. Desertum fuisse ab hominibus, adeò graue fuit, vt de illo dici possit illud Psalm. 141. *Considerabam ad dexteram, & videbam, & non erat qui cognosceret me.* & alibi, Psalm. 87. *Longè fecisti notos meos à me: posuerunt me abominationem sibi.* Eoque grauior ei casus ille accidit, quò ex altiore ille fuit loco; vt etiam potuerit dicere: *Eleuasti me, & quasi super ventum ponens elisisti me validè.* Cùm enim velut sanctus summo semper in honore fuisset, eumque vt Prophetam habuissent, & tamquam Magistrum & Doctorem eum audiuisent, summoque & frequenti populi concursu secuti eum fuissent in templo, Synagogis, ciuitatibus, in deserto, terrâ marique; & propter tam varia eaque illustria miracula, in summo honore positus; & propter summa in omnes beneficia, omnibus mirabiliter gratus; subitò hæc omnia mutata fuere in summam

mam

nam ingratitude, in contemptum, in infamiam & odium. sicut in lege scriptum erat: *Quia odio habuerunt me gratis.* Ioan. 15.

Primò, Ciues eius mortem cum summâ iniustitiâ procurarunt; Gentiles Romani eam summâ cum crudelitate illi inflixerunt. Sacerdotes & Leuitæ erant quasi fermentum, quo populi totius massa non parum contra Saluatorem commota fuit. Principes ignem excitabant, vnde in populo talis orta est flamma, vt tantâ ignominia & doloribus extingui non potuerit. Præterea illum Cruci affixum vidisse, contenti non fuerunt; sed, velut rabidi canes, eius carnes mordebant & lacerabant, quem cum tantâ iniuriâ & opprobrio mori videbant.

Secundò, Tantum Iudæorum & Gentilium, maiorum minorumque odium in se expertus, exiguam etiam in suis quos elegerat, qui que eum secuti fuerant, constantiam fidemque inuenit. Inter duodecim enim Apostolos,

stolos, quos præ ceteris elegerat, vnus eum vendidit, eorumque qui eum comprehenderunt ducem se præbuit: alius, quem omnium Apostolorum Principem fecerat, in suâ eum præsentia ter negavit, detestando & deierando quòd eum non nouisset: reliqui verò fugâ sibi consulentes, eum turpiter deseruerunt, in hostium suorum manibus & potestate eo relicto. O admirabilem rerum humanarum inconstantiam! ô nouum atque inauditum inuictæ, quam Christianus imitari debet, fortitudinis exemplum! Quid tum, quæso, benedicto Saluatori erat animi, quando se ita ab amicis desertum & hostibus circumdatum animaduertit? de eo verè scriptum Psal. 21. *Factum est cor meum tamquam cera liquecens in medio ventris mei.*

Tertiò, Sola eius benedicta Mater numquã eum deseruit, sed in omni suâ infamiâ & opprobriis eum secuta est; cùm tamen eum defendere aut iuuare non posset, quin imò suâ præsentia
Filio

Filio dolores augebat. Et æternus Pater noluit eum, cùm tamen posset, hostibus eripere, permittendo eum feritati ac crudelitati inimicorum: quod benedictus Saluator tenerrimè sensit, & hostes ei id in faciem exprobrabant, dicentes: *Confidit in Deo, liberet eum Deus*; saluet eum Deus, quandoquidem eum solum quærat. Cumque Deus eo tempore nullum liberationis signum daret, nec causam eius defendendam suscipere videretur, amicè de eo Saluator querebatur: *Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquisti me?*

Reliquum istius Meditationis, & fructum qui inde colligendus est, videre licebit in Meditatione diei Septimi.